15 twee- en driestemmige liedjes, in noten- en cijferschrift (Chevé-methode)

E.J. Boneschanscher

bron
E.J. Boneschanscher, *15 twee- en driestemmige liedjes, in noten- en cijferschrift (Chevé-methode)*. Erven B. van der Kamp, Groningen 1895

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/bone00715tw01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren i.s.m. de Bibliotheek Zuid-Kennemerland

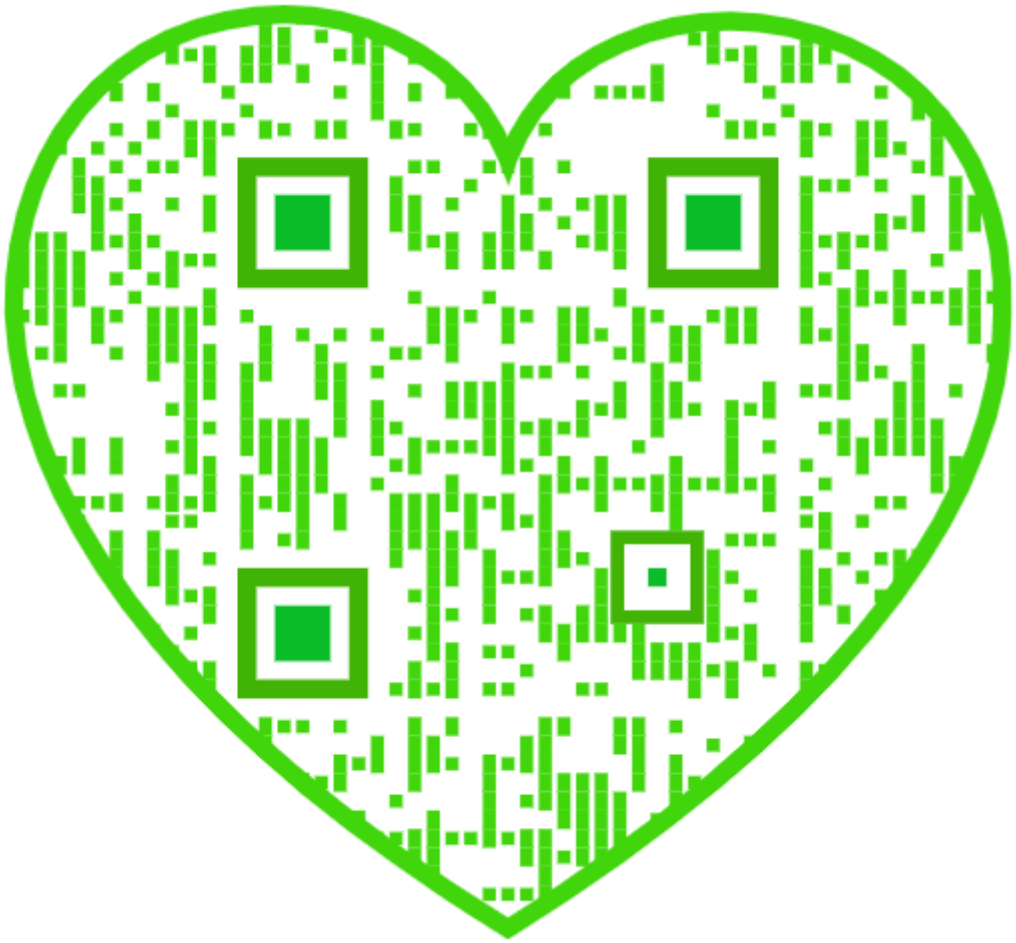

1. Ik weet een poesje.

Vroolijk.

E.J. Boneschanscher

1. Ik weet een poes - je won - der
net, Een poes - je wit en grauw; Wan-
neer het in de ka - mer wil, Roept
2. Als poes - je trek aan e - ten
heeft, Dan gaat het naar de vrouw En
be - delt om een kop - je melk: **Solo.** ‘Mi-
3. Maar als des buur - mans hond - je
komt, Dan vlucht het o, zoo gauw! 't Klimt
op den boom en klaagtdaar luid: **Solo.** ‘Mi-

mf Koor.
1 = g.
mf Koor.
1. Ik weet een poes - je won - der
2. Als poes - je trek aan e - ten
3. Maar als des buur - mans hond - je
1. net, Een poes - je wit en grauw; Wan-
2. heeft, Dan gaat het naar de vrouw En
3. komt, Dan vlucht het o, zoo gauw! 't Klimt
1. neer het in de ka - mer wil, Roept
2. be - delt om een kop - je melk: Solo. „Mi-
3. op den boom en klaagt daar luid: Solo. „Mi-

1. het: ‘mi - auw! mi - auw!’
2. auw! mi - auw! mi - auw!’
3. auw! mi - auw! mi - auw!’

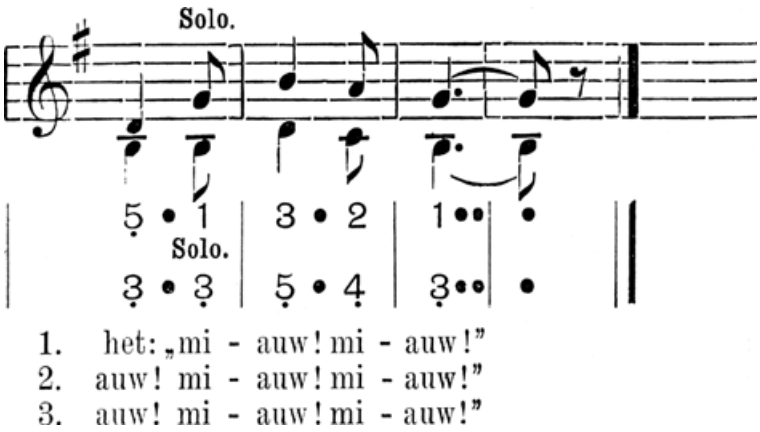

2. Reinheid.

Matig.

E.J. Boneschanscher.

1. Als de he - mel re - gen schenkt
En het dor - stend aard - rijk drenkt,
2. 't Lie - ve duif - jen op het dak
Rei - nigt daar zijn vee - ren - pak
3. Wilt gij - doen ze ons al - len kond -
Vroo - lijk we - zen en ge - zond,

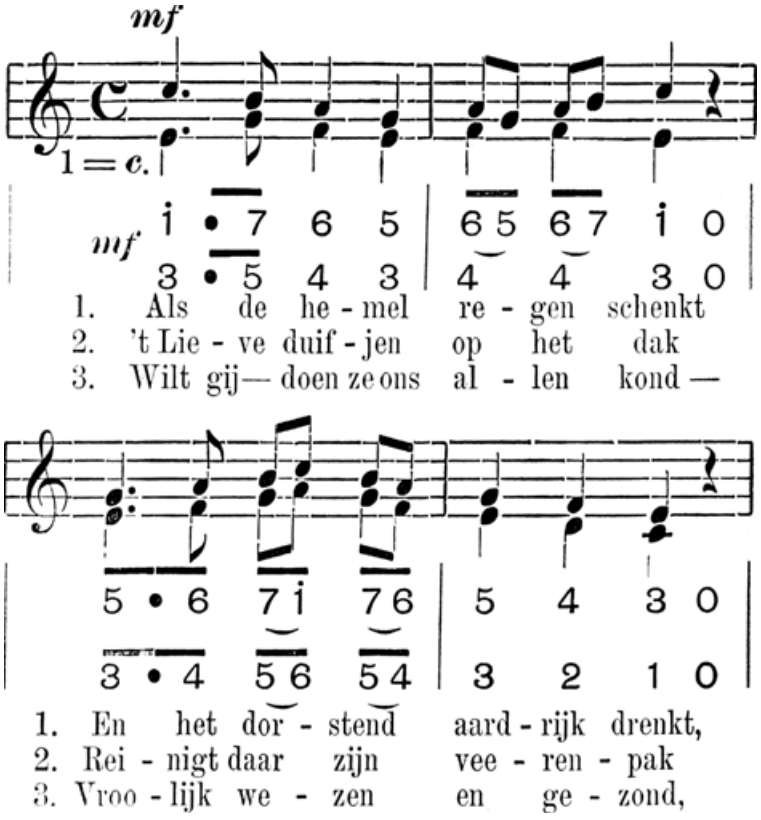
mf
1 = c.
mf
1. Als de he - mel re - gen schenkt
2. 't Lie - ve duif - jen op het dak
3. Wilt gij— doen ze ons al - len kond —
1. En het dor - stend aard - rijk drenkt,
2. Rei - nigt daar zijn vee - ren - pak
3. Vroo - lijk we - zen en ge - zond,

1. Ne - men boom en bloem en blad
Daad'-lijk een ver - fris - schend bad.
2. En het poes - je bij den haard
Poetst daar poo - ten, kop en staart.
3. Houdt uw li - chaam, groot en klein,
En uw' klee - ren al - toos rein.

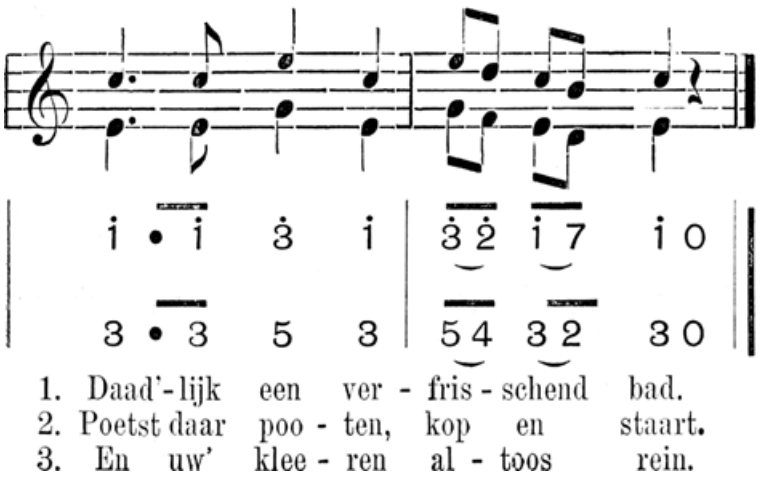

3. Het ongehoorzame Vogelijn.

Andante.

E.J. Boneschanscher.

1. Voog - lijn, hoort gij, hoe men gin - der
In het bosch - je aan - lok - k'lijk fluit?
2. Wees ver - stan - dig, ga niet smul-len
In het bes - je, dat daar gloeit;
3. Vo - gel - tjen, het is een lok - aas
In een' loos ge - span - nen strik;
4. Ach, het laat zich toch ver - lei - den,
't Luis - tert niet naar goe - den raad;

p
1 = f.
p
1. Voog - lijn, hoort gij, hoe men gin - der
2. Wees ver - stan - dig, ga niet smul-len
3. Vo - gel - tjen, het is een lok - aas
4. Ach, het laat zich toch ver - lei - den,

1. In het bosch - je aan - lok - k'lijk fluit?
2. In het bes - je, dat daar gloeit;
3. In een' loos ge - span - nen strik;
4. 't Luis - tert niet naar goe - den raad;

1. Laat u, bid ik, niet ver - lei - den
Door dat won - der zoet ge - luid!
2. Want uw le - ven, aar - dig beest - je,
Is daar - meê ge - wis ge - moeid!
3. Spoe - dig, voort! een' an - d'ren kant uit,
Naar uw nest - je, op 't oo - gen - blik!
4. 't Is nu ze - ker ras ge - van - gen
En dan komt be - rouw te laat!

1. Laat u, bid ik, niet ver - lei - den
2. Want uw le - ven, aar - dig beest - je,
3. Spoe - dig, voort! een' an - d'ren kant uit,
4. 't Is nu ze - ker ras ge - van - gen

4. Vergankelijkheid.

Langzaam.

E.J. Boneschanscher.

1. Ach! waar is 't vi - ool - tje toch,
Dat hier een-maal bloei - de? Dat door zij - ne
2. Ach! waar zijn de roos - jes toch,
Met haar' fraai-e kleu - ren, Die den wand'-laar

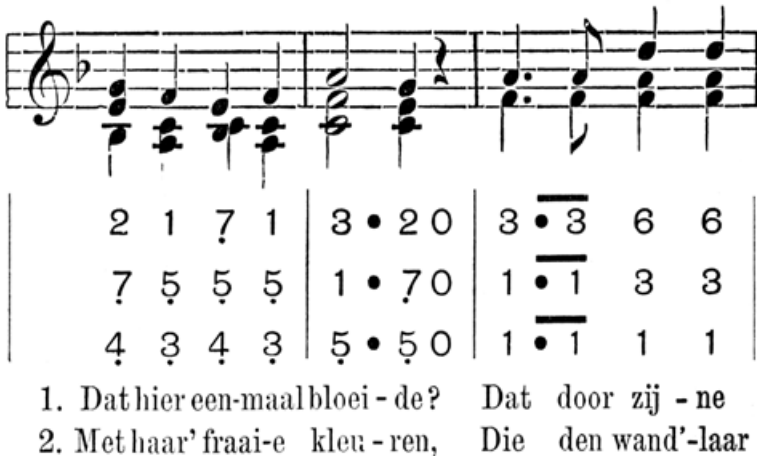
2 1 7 1 3 • 2 0 3 • 3 6 6
7 5 5 5 1 • 7 0 1 • 1 3 3
4 3 4 3 5 • 5 0 1 • 1 1 1
1. Dat hier een-maal bloei - de? Dat door zij - ne
2. Met haar' fraai-e kleu - ren, Die den wand'-laar

1. kleu-ren-pracht Ie - d'ren wand'-laar boei - de?
Knaap - je - lief! de len - te is kort,
Dit vi - ool - tjen is ver - dord!
2. reedsvan ver Lok - ten door haar' geu - ren?
Meis - je! een zo - mer is slechts kort,
De - ze - roos - jes zijn ver - dord!

1. kleu-ren-pracht Ie - d'ren wand'-laar boei - de?
2. reedsvan ver Lok - ten door haar' geu - ren?
1. Knaap - je - lief! de len - te is kort,
2. Meis - je! een zo - mer is slechts kort,
1. Dit vi - ool - tjen is ver - dord!
2. De - ze - roos - jes zijn ver - dord!

5. Het ongehoorzame Knaapje.

Matig.

E.J. Boneschanscher.

1. Een klei - ne knaap dwaal-de on - ver-
zeld Op ee - nen Za - ter - dag door
2. ‘t Is waar, mijn va ver - bood het
mij, Maar bes - jes zijn zoo'n lek - ker-
3. In 't bosch ge - ko - men, at hij
ras Zoo - veel, dat hij ver - za - digd
4. Ach, nauw' - lijks kon hij huis - waarts
gaan En wel - dra kwam zijn sterf - uur

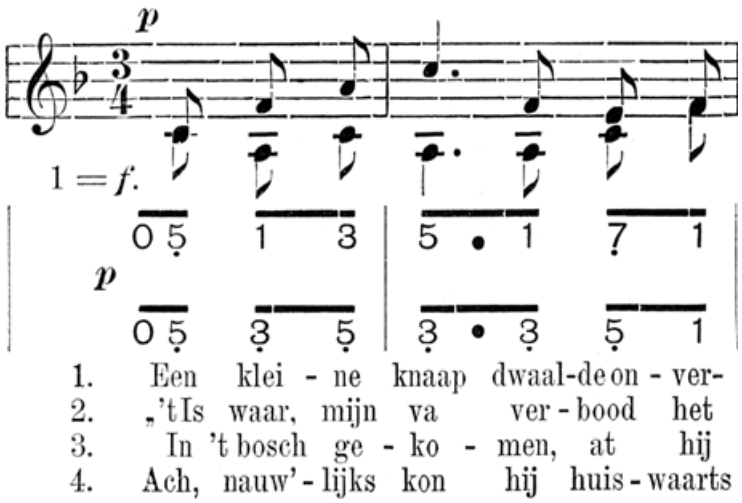
p
1 = f.
p
1. Een klei - ne knaap dwaal-de on - ver-
2. „’t Is waar, mijn va ver - bood het
3. In ’t bosch ge - ko - men, at hij
4. Ach, nauw’ - lijks kon hij huis - waarts

1. zeld Op ee - nen Za - ter - dag door
2. mij, Maar bes - jes zijn zoo’n lek - ker-
3. ras Zoo - veel, dat hij ver - za - digd
4. gaan En wel - dra kwam zijn sterf - uur

1. 't veld; ‘Kom,’ dacht hij, ‘ik ga stil naar
't bosch, Daar han-gen bes - sen, tros bij tros.’
2. nij; Ver - gif - tig zijn ze niet, o
neen! Ik spring er dus maar flus - jes heen.’
3. was; Maar spoe-dig werd hij on - ge
steld En door be - rouw en pijn ge - kweld.
4. slaan; Zoo had door on - ge - hoor - zaam-
heid Hij zich een' vroe-gen dood be - reid.

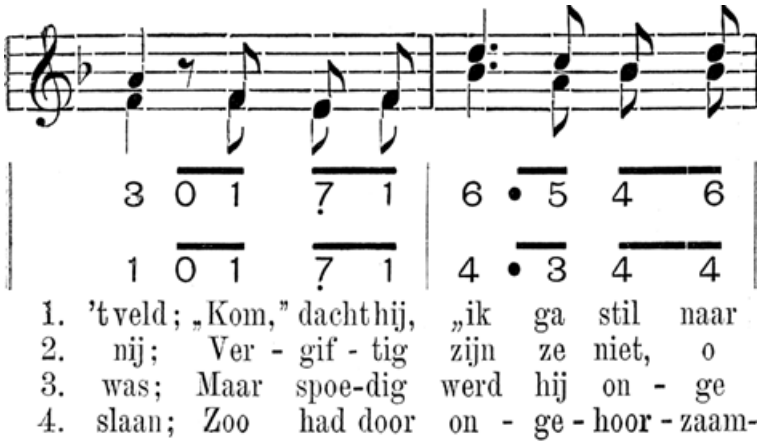
3 0 1 7 1 6 • 5 4 6
1 0 1 7 1 4 • 3 4 4
1. 't veld; „Kom," dacht hij, „ik ga stil naar
2. nij; Ver - gif - tig zijn ze niet, o
3. was; Maar spoe-dig werd hij on - ge
4. slaan; Zoo had door on - ge - hoor - zaam-

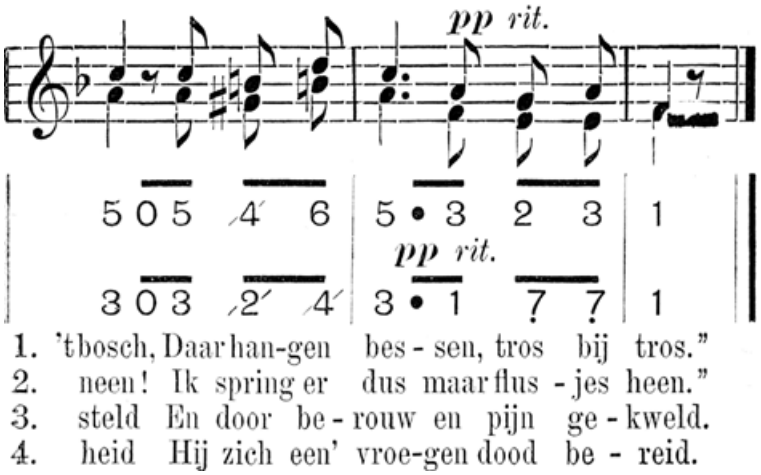
pp rit.
5 0 5 4 6 5 • 3 2 3 1
pp rit.
3 0 3 2 4 3 • 1 7 7 1
1. 't bosch, Daar han-gen bes - sen, tros bij tros."
2. neen! Ik spring er dus maar flus - jes heen."
3. steld En door be - rouw en pijn ge - kweld.
4. heid Hij zich een' vroe-gen dood be - reid.

6. Het zieke Kind.

Langzaam.

E.J. Boneschanscher.

1. Kon ik toch weer spe - len,
In de vreug-de dee - len Van de lie - ve
mak-kers mijn, Die zoo blij en dar - tel zijn!
2. Niets ver - troost mijn har - te,
Niets ver-zacht mijn' smar - te; Heel mijn lichaam
doet mij pijn; Ach, waar zou het ein - de zijn?!
3. 'k Richt op U mijn' oo - gen,
God van me - de - doo - gen! Och, zie lief-d'rijk
op mij neer, Schenk mij mijn' ge - zond-heid weer!

p
1=f.
p
1. Kon ik toch weer spe - len,
2. Niets ver - troost mijn har - te,
3. 'k Richt op U mijn' oo - gen,
1. In de vreug-de dee - len Van de lie - ve
2. Niets ver-zacht mijn' smar - te; Heel mijn lichaam
3. God van me - de - doo - gen! Och, zie lief-d'rijk
1. mak-kers mijn, Die zoo blij en dar - tel zijn!
2. doet mij pijn; Ach, waar zou het ein - de zijn?!
3. op mij neer, Schenk mij mijn' ge - zond-heid weer!

7. Op reis!

Vlug en vroolijk.

E.J. Boneschanscher.

1. Wie nooit eens in den vreem-de was, Ziet
veel door een be - sla - gen glas; Zijn
2. Maar wie op reis wel is ge-weest Met
vroo - lijk hart en hel - d'ren geest, Zal,
3. Hij vond het vreem - de men-schen-kind In
gee - nen dee - le dom of blind; Hij
4. Op reis dus! Naar het vreem-de land! De
tasch ge - snoerd, den staf ter hand! Gij

mf
1 = c.
mf
5 i 7 6 5 6 • 6 5 ' 5
5 3 5 4 3 4 • 4 3 ' 3
1. Wie nooit eens in den vreem-de was, Ziet
2. Maar wie op reis wel is ge-weest Met
3. Hij vond het vreem - de men-schen-kind In
4. Op reis dus! Naar het vreem-de land! De

6 5 i 3 5 • 4 3 ' 5
4 3 3 1 3 • 2 1 ' 7
1. veel door een be - sla - gen glas; Zijn
2. vroo - lijk hart en hel - d'ren geest, Zal,
3. gee - nen dee - le dom of blind; Hij
4. tasch ge - snoerd, den staf ter hand! Gij

1. ei - gen land slechts blijft hij roe - men, Wat daar is, 't al - ler - bes - te noe - - - - men.
2. als hij keert in de ou-de stre - ken, Vast me - nig an - der woord - je spre - - - - ken.
3. zag, dat, waar men moog' ver - kee - ren, Men al - tijd weer veel goeds kan lee - - - - ren.
4. smaakt ge - wis een' vreugd in 't le - ven, Die moe - ders pap - pot niet kan ge - - - - ven.

1. ei - gen land slechts blijft hij roe -
2. als hij keert in de ou-de stre -
3. zag, dat, waar men moog' ver - kee -
4. smaakt ge - wis een' vreugd in 't le -
1. men, Wat daar is, 't al - ler - bes - te
2. ken, Vast me - nig an - der woord - je
3. ren, Men al - tijd weer veel goeds kan
4. ven, Die moe - ders pap - pot niet kan
1. noe - - - - men.
2. spre - - - - ken.
3. lee - - - - ren.
4. ge - - - - ven.

8. Uit het bed!

Vlug en vroolijk.

E.J. Boneschanscher.

1. Kna - pen, meis-jes, op - ge-staan 't Bed uit,
spoe - dig, kleedt u aan! Op! naar woud en
wei - de! Groet u ook de zon nog
2. Op! 't be-dompt ver-trek ont-vlucht, Fris-sche,
zui - v're mor-gen-lucht Stroomt u bui - ten
te - gen! A - demt - zij sterkt hart en

f
1 = bes.
1. Kna - pen, meis-jes, op - ge-staan 't Bed uit,
2. Op! 't be-dompt ver-trek ont-vlucht, Fris-sche,
1. spoe - dig, kleedt u aan! Op! naar woud en
2. zui - v're mor-gen-lucht Stroomt u bui - ten
1. wei - de! Groet u ook de zon nog
2. te - gen! A - demt—zij sterkt hart en

1. niet, 's Voog - lijns lief - lijk mor - gen-
lied Stemt uw hart reeds blij - de!
2. zin - Haar met vol - le teu - gen
in, 't Wordt u tot een' ze - gen!

9. De Leeuw en het Muisje.

Vertellend.

E.J. Boneschanscher.

1. Een leeuw zat in een net ver-strikt, Hij
2. 'Ik heb,' zoo piept ze, 'me - de - lij'; Om

1. brult, dat heel de om-ge - ving schrikt, Doch
kan zich niet be - vrij - den. Daar
komt een muis - jen uit de buurt, Zij
2. u te red - den, spoed-de ik mij, O
ko - ning! uit mijn huis - je.' - Met
knaagt ze een' oop' - ning in het net En

1. trip - pelt na - der steeds en gluurt Be-
angst naar al - le zij - den.
2. wel - dra is de leeuw ge - red, Ge-
red, door 't vrien-d'lijk muis - je.

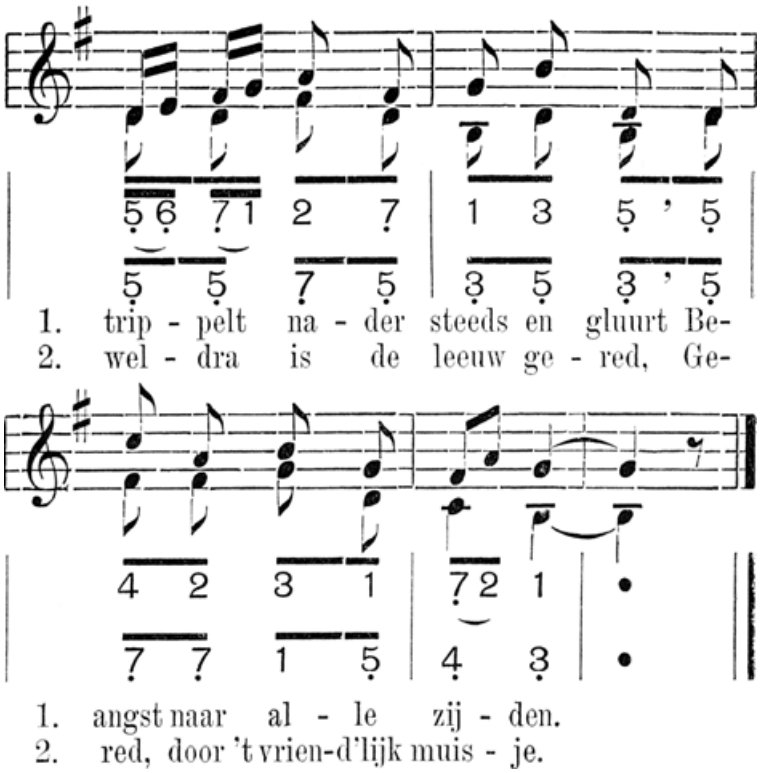

10. Het Kind en het Beekje.

Andante.

E.J. Boneschanscher.

1. **K**. Gij, beek - je, rein als glas, Om -
2. **B.**. 'k Werk uit de rots mij los, Ik
3. 'k Vloei rui-schend, mur-m'lend voort Van

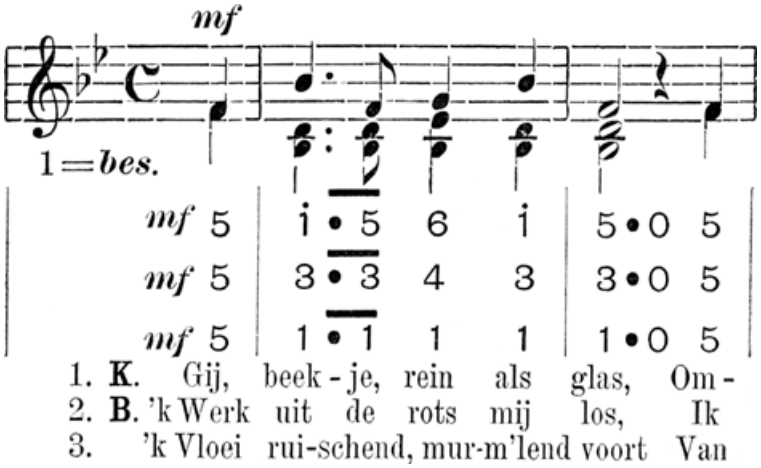

1. zoomd met bloem en gras! Ik peins er o - ver
vroeg en laat Van - waar gij komt, waar-
2. stroom langs bloem en mos; Op mij-nen spie-gel
schom melt zacht Het beeld der lucht in
3. 't een naar 't an - der oord; Zij, die mij op-riep
uit de rots, Blijft mij - ne Leidsvrouw:

1. zoomd met bloem en gras! Ik peins er o - ver
2. stroom langs bloem en mos; Op mij-nen spie-gel
3. 't een naar 't an - der oord; Zij, die mij op-riep

1. heen gij gaat.
2. al heur pracht.
3. *de Al - macht Gods*.

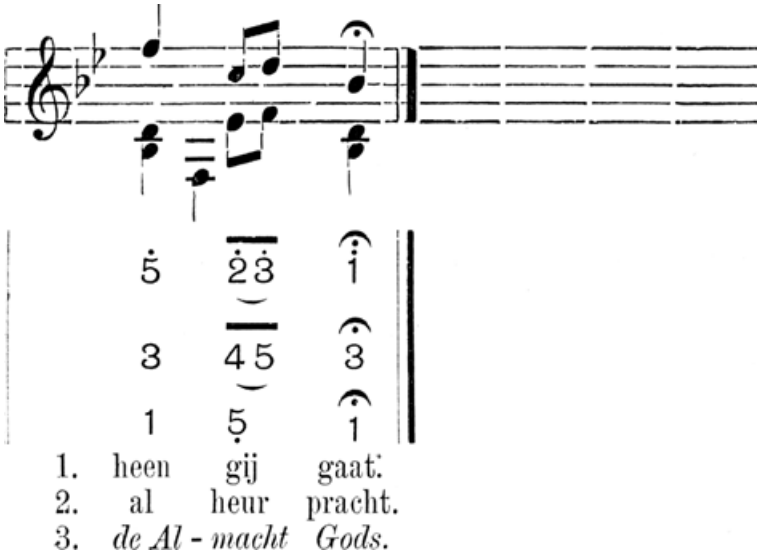

11. De oude Bank.

Andante.

E.J. Boneschanscher.

1. Zij brak - het was een' ou - de bank, Door
2. ‘Gij dien - det me altijd trouw en goed! Eens
3. ‘De boom, die u ons schonk, was oud, 'k Ge-
4. ‘Gij luis - ter - det vast me - nig - maal Naar
5. ‘Eens waart gij nieuw, thans zijt gij af, Gij

mf
1 = g.
mf
1. Zij brak – het was een' ou - de bank, Door
2. „Gij dien - det me altijd trouw en goed! Eens
3. „De boom, die u ons schonk, was oud,' k Ge-
4. „Gij luis - ter - det vast me - nig - maal Naar
5. „Eens waart gij nieuw, thans zijt gij af, Gij

1. ou - der - dom ver - lamd en krank! - ‘Ik
laat u thans door 't vuur ver - te - ren, Hoe
2. waart ge nieuw en vol van gloed! Ik
weet het nog, hoe ik u roem - de, Toen
3. loof, zelfs de oudste van het woud, Waar,
toen u twijg en loof nog sier - den, Zeer
4. 's voog - lijns won - der zoe - te taal, Naar
's koel-tjes nauw'-lijks hoor-baar sui - zen, Dat
5. vindt in 't ka - chel - vuur uw graf; Maar
ik ont - houd nog lang na de - zen, De

2 4 2 6 5 • 3 1 0 5
7 2 7 4 3 • 1 1 0 5
1. ou - der - dom ver - lamd en krank! — Ik
2. waart ge nieuw en vol van gloed! Ik
3. loof, zelfs de oudste van het woud, Waar,
4. 's voog - lijns won - der zoe - te taal, Naar
5. vindt in 't ka - chel - vuur uw graf; Maar

6 7 1 2 3 4 3 2 0 0 2
4 2 3 5 1 2 1 5 0 0 4
1. laat u thans door 't vuur ver - te - ren, Hoe
2. weet het nog, hoe ik u roem - de, Toen
2. toen u twijg en loof nog sier - den, Zeer
4. 's koel-tjes nauw'-lijks hoor-baar sui - zen, Dat
5. ik ont - houd nog lang na de - zen, De

1. zou ik, bank-je! u be - ter ee - ren?!'
2. ik voor 't eerst de mij - ne u noem - de.'
3. dik - wijls fel - le stor - men gier - den.'
4. vreemd de kruin des booms deed rui - schen.'
5. dien - sten, mij door u be - we - zen!'

1. zou ik, bank-je! u be - ter ee - ren?!"
2. ik voor 't eerst de mij - ne u noem - de."
3. dik - wijls fel - le stor - men gier - den."
4. vreemd de kruin des booms deed rui - schen."
5. dien - sten, mij door u be - we - zen!"

12. De Hemellichten.

Andante.

E.J. Boneschanscher.

1. Van bo - ven komt het zon - ne-licht, Het
2. Van bo - ven komt het licht der maan, Zij
3. Van bo - ven komt het ster-ren-licht; Als

1. Van bo - ven komt het zon - ne-licht, Het
2. Van bo - ven komt het licht der maan, Zij
3. Van bo - ven komt het ster-ren-licht; Als

1. brengt den hel - d'ren dag; Wij
staan ver - won - derd bij 't ge - zicht Van
al - les, wat die zon ver - richt, Van
2. bant het nacht' - lijk zwart; Stil
schrijdt zij voor - waarts op heur baan, Ver-
hel - dert 's a - vonds on - ze paân, En
3. zon noch maan ons groet, Dan
hou - den we eer - bied - vol 't ge - zicht Op
't flon-k'rend star - ren - heir ge - richt En

1. brengt den hel - d'ren dag; Wij
2. bant het nacht' - lijk zwart; Stil
3. zon noch maan ons groet, Dan
1. staan ver - won - derd bij 't ge - zicht Van
2. schrijdt zij voor - waarts op heur baan, Ver-
3. hou - den we eer - bied - vol 't ge - zicht Op
1. al - les, wat die zon ver - richt, Van
2. hel - dert 's a - vonds on - ze paân, En
3. 't flon-k'rend star - ren - heir ge - richt En

1. al, wat zij ver - mag.
2. stort ons vreugd in 't hart.
3. fluis - t'ren: ‘God is goed!’

13. Wolkenbergen.

Matig.

E.J. Boneschanscher.

1. Zie die rij van hoo - ge ber-gen
2. Hoe? 't ge - bergt' be - weegt zijn' krui-nen?
3. ‘Ber-gen? - Kom, 't zijn im - mers wol-ken,
4. ‘Veel ge - lijkt die wol - ken - ber-gen:

mf
1 = f.
mf
1. Zie die rij van hoo - ge ber-gen
2. Hoe? 't ge - bergt' be - weegt zijn' krui-nen?
3. „Ber-gen? – Kom, 't zijn im - mers wol-ken,
4. „Veel ge - lijkt die wol - ken - ber-gen:

1. Links af, in het ver ver-schiet!
Gis-t'ren kwam ik ook hier wan-d'len,
Maar toen zag ik ze toch niet! niet!
2. Ja, nog meer: 't be - weegt zich zelf!
Zie maar, stij - gen zij niet hoo - ger
Aan het hel - der lucht-ge-welf? welf?
3. Zie ze maar eens scher - per aan
En ge zult al - ras be - speu - ren,
Dat zij zich ver - dee-len gaan!' gaan!'
4. Veel is ijl, hoe vast het schijnt!
f Vast als rot - sen staat de waar-heid,
Schijn, zoo-wel als damp, ver-dwijnt!' dwijnt!'

6 6 5 3 4 5 3 • 0
4 4 3 1 2 7 1 • 0
1. Links af, in het ver ver-schiet!
2. Ja, nog meer: 't be - weegt zich zelf!
3. Zie ze maar eens scher - per aan
4. Veel is ijl, hoe vast het schijnt!
5 5 1 7 1 2 3 • 5•'
5 5 3 5 3 5 1 • 3•'
1. Gis-t'ren kwam ik ook hier wan-d'len,
2. Zie maar, stij - gen zij niet hoo - ger
3. En ge zult al - ras be - speu - ren,
4. *f* Vast als rot - sen staat de waar-heid,
1mo. 2do.
1mo. 2do.
: 1 5 6 3 4 5 3 • 0 : 1 • 0
: 3 3 4 7 2 7 1 • 0 : 1 • 0
1. Maar toen zag ik ze toch niet! niet!
2. Aan het hel - der lucht-ge-welf? welf?
3. Dat zij zich ver - dee-len gaan!" gaan!"
4. Schijn, zoo-wel als damp, ver-dwijnt!" dwijnt!"

14. Winter-danklied.

Moderato.

E.J. Boneschanscher.

1. Hoe streng de win - ter soms ook
zij, Toch, He - mel - va - der! dan - ken
wij U e - ven - zeer voor 's aard - rijks
2. Warm dekt het sneeuw-kleed te al - len
kant Het doodsch en le - dig ak - ker -
land; Waar, wat de win - ter ook ver-
3. Zacht wordt zij door na - tuur ver -
pleegd, Tot len - te's aâm den vloed be -
weegt, Het veld met keu - rig bont weer

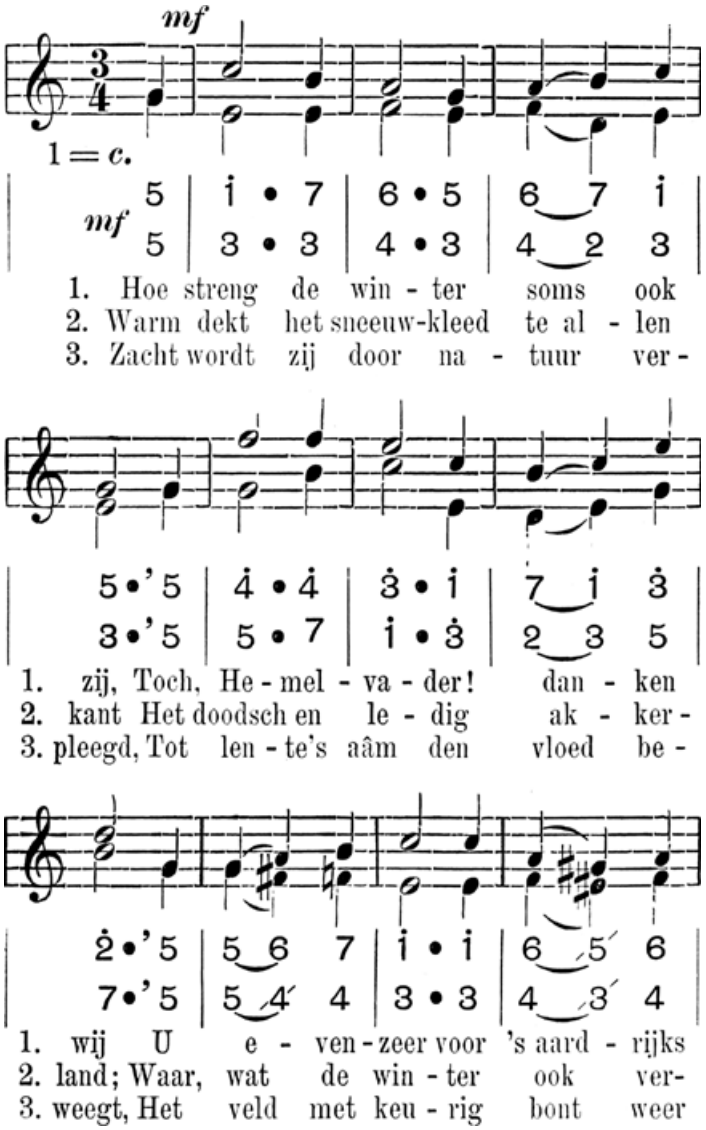
mf
1 = c.
mf
1. Hoe streng de win - ter soms ook
2. Warm dekt het sneeuw-kleed te al - len
3. Zacht wordt zij door na - tuur ver -
1. zij, Toch, He - mel - va - der! dan - ken
2. kant Het doodsch en le - dig ak - ker -
3. pleegd, Tot len - te's aâm den vloed be -
1. wij U e - ven - zeer voor 's aard - rijks
2. land; Waar, wat de win - ter ook ver-
3. weegt, Het veld met keu - rig bont weer

1. rust Als voor den len - te- en
zo - mer - lust.
2. stijft, De zaad - kiem meest - al
vei - lig blijft.
3. tooit En 't kiem - pje tot een'
plant ont - plooit.

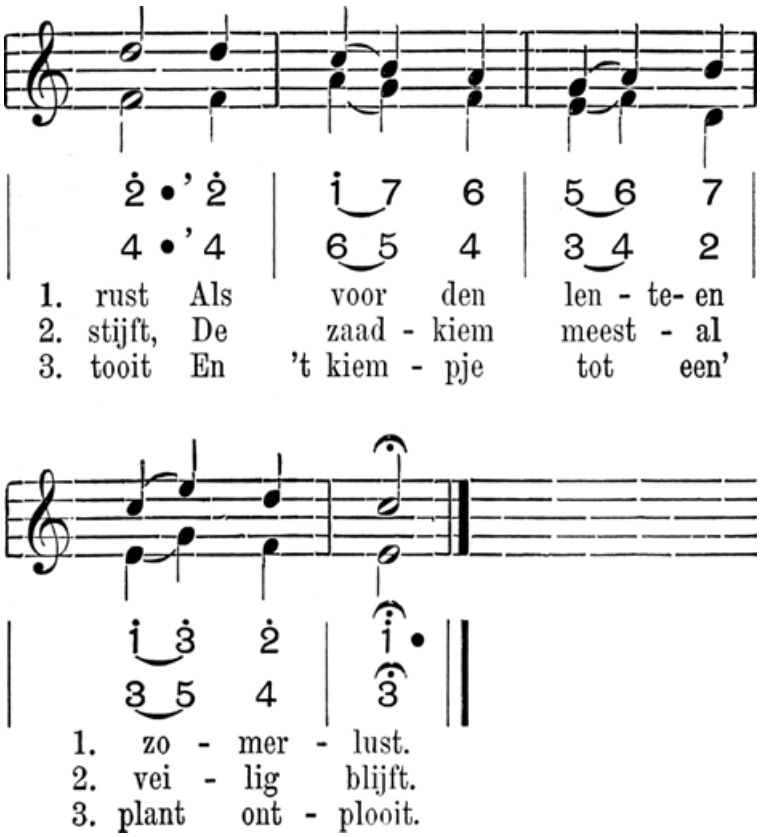
1. rust Als voor den len - te- en
2. stijft, De zaad - kiem meest - al
3. tooit En 't kiem - pje tot een'
1. zo - mer - lust.
2. vei - lig blijft.
3. plant ont - plooit.

15. Schoorsteenveger.

Vroolijk.

E.J. Boneschanscher.

1-6. Schoor-steen - ve - ger, Schoor-steen - ve - ger!

1. Komt gij uit het Moo - ren - land?
Heeft u 't A - fri - kaan - sche zon - licht
2. Waart gij soms een Ne - gers - vorst?
Een te wreed ver - dre - ven Stam-hoofd,
3. Hebt ge in de Hot - ten - tot - ten - kraal
O - li - fan - ten - vleesch ge - ge - ten?
4. Wel, wat draagt ge uw' lad - der stout!
Is ze een E - mirs ee - re - tee - ken
5. Gij, die 't va - der - land niet eert,
Zijt een slech - te Moor of Ne - ger,
6. Hoe ver - brand uw' huid ook schijn',
Gij, mijn vriend, zijt een dier Moo - ren,

1. Komt gij uit het Moo - ren - land?
2. Waart gij soms een Ne - gers - vorst?
3. Hebt ge in de Hot - ten - tot - ten - kraal
4. Wel, wat draagt ge uw' lad - der stout!
5. Gij, die 't va - der - land niet eert,
6. Hoe ver - brand uw' huid ook schijn',

1. Heeft u 't A - fri - kaan - sche zon - licht
2. Een te wreed ver - dre - ven Stam-hoofd,
3. O - li - fan - ten - vleesch ge - ge - ten?
4. Is ze een E - mirs ee - re - tee - ken
5. Zijt een slech - te Moor of Ne - ger,
6. Gij, mijn vriend, zijt een dier Moo - ren,

1. Huid en haar en kleed ver - brand?
2. Naar wiens bloed men heeft ge - dorst?
3. Was een sche - del uw bo - kaal?
4. En mis-schien van ce - der - hout?
5. Wijl gij in dit land ver - keert!
6. Die nog schoon te was - schen zijn!

1. Huid en haar en kleed ver - brand?
2. Naar wiens bloed men heeft ge - dorst?
3. Was een sche - del uw bo - kaal?
4. En mis-schien van ce - der - hout?
5. Wijl gij in dit land ver - keert!
6. Die nog schoon te was - schen zijn!